

Oportunistes i oportunitats

Una crisi és una oportunitat. Ho saben els de dalt, i ho sabem també nosaltres, les de baix. Les grans mentides neoliberals es mostren avui més clares que mai i totes aquelles retallades fetes en nom de "l'eficiència" revelen ser un perill per a la salut i el benestar de la població.

Aquelles infames retallades protagonitzades pel Convergent Boi Ruiz sota la vareta d'Artur Mas ara fa gairebé deu anys i que cap govern posterior ha estat capaç de revertir, es veuen reflectides en la situació de col·lapse que pateix ara el nostre sistema sanitari públic. Després de privatitzar i mercantilitzar el nostre sistema de salut ens trobem que falta personal, mascaretes, bates d'un sol ús, guants, respiradors, llits d'UCI, llits d'ingressos i monitors per als pacients. Han venut un bé preuat i ara en paguem les conseqüències.

És sobretot en temps de crisi generalitzada quan el capitalisme treu la seva veritable cara i durant aquesta crisi del COVID-19 ho estem veient: la nostra gent gran és abandonada a la seva sort, la sanitat privada ofereix fins fa res testos pel COVID-19 a 300 euros i derivava directament als seus pacients a la sanitat pública sense fer-se'n càrrec. Hem vist, també, com les farmacèutiques retiraven certs productes per augmentar-ne els preus a posteriori. En definitiva, primer el lucre i després la vida.

Precisament en aquest context de primer el lucre i després la vida, és on hi ha qui aprofita la situació actual per fer-se d'or. Només cal veure com d'ençà que ha començat aquesta crisi, empreses com GILEAD Sciences o Regeneron Pharmaceuticals han augmentat moltíssim el seu valor borsari, o d'altres com Novacyt han arribat a assolir una revaloració superior al 1100% en les seves accions des del passat 8 de gener.

També tenim el cas de PharmaMar, que assegura que el seu antitumoral (no autoritzat), anomenat Aplidin, podria frenar el coronavirus, fet que ha provocat un augment gairebé instantani de més d'un 20% de la seva cotització a la borsa. Altres exemples serien la farmacèutica Jiangsu Lihuan, que el mes passat va pujar un 46% en borsa, i Jiangsu Wuzhong Industrial, que va remuntar un 40% en menys de 5 sessions borsàries a principis de mes.

Fa res s'ha conegut que la farmacèutica catalana Grífols està desenvolupant un mètode de diagnòstic pel COVID-19 que permetrà analitzar més de mil mostres diàries, el qual podria estar disponible les pròximes setmanes. A més, ha firmat un acord de col·laboració

amb diverses autoritats dels Estats Units per desenvolupar un tractament per combatre directament el coronavirus.

Com pot ser que tot i el moment d'excepcionalitat flagrant que estem patint a casa nostra no estiguem posant els recursos dels laboratoris d'investigació privats, les farmacèutiques i els laboratoris d'anàlisis clínics privats al servei del bé comú quan tenim els mecanismes per fer-ho?

Que les farmacèutiques se centren exclusivament en la rendibilitat a l'hora de desenvolupar medicaments i productes sanitaris no ha de sorprendre a ningú, i no ho dic jo, ho diu Goldman Sachs, un dels grups d'inversió més importants del món, en un document filtrat que se suposava que anava dirigit exclusivament als seus clients, però que fa dos anys va sortir a la llum.

En temps de calma, les farmacèutiques acostumen a dirigir una part molt substancial de la seva investigació cap a àrees de gran rendibilitat econòmica, en les que el fet que la humanitat se'n pugui beneficiar és més aviat un efecte colateral. Aposten per modificacions poc significatives de molècules preexistents que els permeten noves patents i una comercialització a preus molt superiors sense afegir un valor terapèutic significatiu.

Els grans beneficis de la indústria farmacèutica es complementen amb la desatenció d'aquells medicaments que, tot i ser efectius, tenen una baixa rendibilitat. De fet, a l'estat espanyol s'ha denunciat el desproveïment de 170 medicaments, el subministrament dels quals no s'assegura per part de les farmacèutiques perquè tenen preus molt baixos i/o perquè han desenvolupat alguna alternativa d'eficàcia similar però de major preu. Aquest fet evidencia, un cop més, la preocupació exclusiva de les farmacèutiques pels seus extraordinaris beneficis i no per la salut de la població.

Un dels casos més flagrants és el de la farmacèutica Aspen, que va utilitzar el desproveïment per pressionar al govern per tal d'apujar el preu dels medicaments antitumorals. Aspen va deixar de vendre deliberadament a l'estat espanyol els seus medicaments contra el càncer, obligant a l'estat a importar aquests tractaments com a medicaments estrangers, evidentment, a uns preus elevadíssims.

Tot aquest paradigma espanta. Si en una situació de normalitat ja anteposen, de forma evident, el lucre a la vida, què faran ara, amb aquestes condicions de crisi?

Cal aplicar l'*Omnia Sunt Communia*, el tot és comú, per sortir d'aquesta crisi, i posar els recursos dels laboratoris d'investigació privats, les farmacèutiques i els laboratoris d'anàlisis clínics privats al servei del bé comú, i no fer com el govern de la Generalitat que

simplement es renta les mans dient que aposten per la col·laboració voluntària d'aquestes.

Són temps de dur a terme polítiques valentes, polítiques que vagin a l'arrel del problema. Són temps de demostrar que d'aquesta crisi no en poden sortir com a vencedors els ideòlegs del capitalisme del desastre. En definitiva, són temps en què cal protegir la vida costi el que costi.

És simple: el capital o la vida, o nosaltres o ells.